

Entre els grans

A ningú pot estranyar que el Deportivo de la Corunya guanye la Lliga o el Celta de Vigo la UEFA. El futbol gallec ha entrat, de ple, en l'elit dels equips europeus.

L'orgia de milions que va dur l'entrada en vigor de la Llei Bosman i el naixement del futbol televisat de pagament està deixant pas a una nova era, en la qual la imatge és més important que la realitat. Una nova era en què, com la dona del Cèsar, no només cal ser bons en el camp, sinó semblar-ho abans de calçar-se les botes. El futbol gallec és un bon exemple d'aquest nou rumb, de l'autocontrol dels presidents, de la continuïtat dels tècnics, d'agafar-se al pal major de l'elit, no siga cas que les sirenes els arrosseguen a l'infern de la segona divisió, on tantes temporades han passat, desapercebuts, el Deportivo de la Corunya i el Celta de Vigo.

L'exèrcit prussià d'Irureta. Per quart any consecutiu, l'entrenador basc Javier Iruretagoyena assumeix el repte de continuar fent història amb el Deportivo de la Corunya. La seua etapa és la més gloriosa des de la fundació del club. Gràcies a les seues bones arts ha aconseguit un bloc sòlid, en què tots els components poden ser titulars sense que ho note el rendiment global de l'equip, capaç de plantar cara a qualsevol rival, fins i tot al Manchester United, el més ric del planeta. I a la Lliga ja no es pot parlar només dels dos candidats tradicionals: el Deportivo és un clar aspirant.

El "Superdépor" disposa, segons molts entesos, del grup més complet del campionat estatal. Makaay, Tristán, Mauro Silva, Naybet o Valerón són autèntiques estrelles. A més, gràcies a la desaparició de l'escena pública del president Augus-

to César Lendoiro, l'entrenador ha imposat la seua disciplina prussiana. Ell diu que l'element més important és el sistema, l'esquema, el dibuix. Les individualitats han de servir a la idea comuna; si no ho fan, no valen. Els fitxatges d'aquesta temporada són com petites peces que embelleixen la màquina. Uns luxes que, a més, han arribat gratis: Goran Djorovic i José Emilio Amavisca són veterans en el campionat espanyol, tot terrenys que ajudaran molt per obtenir la fantasia corunyesa: assaltar la Copa d'Europa sense oblidar-se de la Lliga. Però Lendoiro exerceix de bon mecenes amb el seu general. L'espanyolista Sergio i l'andalús Héctor són regals del president a l'entrenador, però també inversions segures de cara al "refredament" que s'anuncia en el món del futbol.

El Celta i l'adoració dels ídols. El celtisme viu una època d'idolatria inusitada, potser motivada per l'esclat que el seu rival de sempre ha experimentat des dels anys 90. El cinquè any de Víctor Fernández en el vestidor viguès consolida la idea que, a base d'imatges, el quadre celest vol enlluernar els seus seguidors i competidors. Un joc molt alegre, que encomana l'aficionat al futbol, i bons jugadors estrangers en el moment més madur de la seua carrera ha estat prou per fer oblidar els anys de patiment.

Però aquest "ruc d'or" no és l'únic del nou santuari viguès. El president, Horacio Gómez, va ser conscient aquest estiu que els comptes del club no estaven per alegries, i va recórrer a l'enginyós invent de la cessió per guarnir el Celta de

Vigo amb alguns dels noms més famosos del futbol europeu. Si no hi ha recursos per adquirir un jugador que cobra anualment 1.000 milions de pessetes, se li ofereix al seu club de procedència alleugerir-li el vestidor a canvi de compartir el cost de la fitxa. Aquest ha estat el cas de la cessió del nou buc insígnia cèltic, Zvonimir Boban, campió d'Europa amb el Milan. De la mateixa manera han arribat també els francesos Florian Maurice i Peter Luccin, procedents de l'Olympique de Marsella. Enguany, de tots els jugadors contractats mitjançant un traspàs només un jugarà a l'equip: el brasiler Silvinho, lateral esquerre provinent de l'Arsenal londinenc. La resta de les adquisicions estan cedides a l'Eibar.

En la competència per l'audiència de les plataformes digitals i que els espectadors compren el partit, s'inverteix en noms que venen samarretes més que no en futbolistes desconeguts que guanyen partits. I els seguidors del Celta, de noms, últimament no se'n poden queixar. Començant pel rus Mosovoi, a qui van a aixecar un monument a Vigo.

El futbol gallec sembla caut per la trocada que es prepara. Pels seus dirigents, cal mantenir-se entre els grans i tenir la comptabilitat sanejada pel futur.

I avui, molts xiquets gallecs que juguen a futbol es pregunten si un dia ells o els seus amics posaran a la venda samarretes amb els seus noms. Perquè, mentre Galícia rep cada any genials futbolistes forans, són ben pocs els autòctons que s'hi fan un lloc en aquestes plantilles.

César Lorenzo